

تالار برگزاری نشست‌های
شورای امنیت سازمان
ملل متحد

گفت و گو با دکتر سیداحمد فاطمی نژاد، عضو هیئت علمی دانشگاه فردوسی مشهد

گرفتاری در دام «مدیریت قدرت‌های بزرگ»

به عنوان پرسش نخست بفرمایید آیا در تعامل دیپلماتی کشورمان با اروپا، محدود شدن به ارتباط با تروئیکای آلمان، فرانسه و انگلیس نوعی غفلت از ظرفیت‌ها و فرصت‌های موجود در دیگر کشورهای اروپایی نیست؟

در مورد این مسئله باید در نظر بگیریم که آیا واقعا از سایر کشورها و ظرفیت هایشان غافل بوده ایم، شاید این سوال شما در مورد برنامه هسته‌ای ایران صدق بکند. چون در مورد موضوع هسته‌ای ایران فقط سه کشور اروپایی ایفای نقش می‌کنند به اضافه نماینده کل اتحادیه اروپا. هرچند طبیعتا کشورهای قوی‌تر در اتحادیه، تاثیر بیشتری دارند، ولی من فکر می‌کنم که همین الان هم ایران از ظرفیت‌های

با ایران به دلیل عدم حضور در باشگاه کشورهای اتمی غنی سازی صلح آمیز هسته‌ای ایران را برای خود تهدیدی استراتژیک نمی‌بینند، این در حالی است که فرانسه و انگلیس هرگونه تلاش ایران برای هسته‌ای شدن را کم شدن سهم خود از بازار انحصاری اورانیوم غنی شده می‌بینند. با این حال تحلیل گران دیگری هم هستند که معتقدند ایران زیاد جای مانور در پرونده هسته‌ای ندارد، این پرونده در دام مدیریت قدرت‌های بزرگ گرفتار شده است.

مصطفی شوشتری

توافق برسربرنامه اقدام مشترک میان ایران و ۵+۱ تبدیل به نقطه عطفی در روابط ایران و اتحادیه اروپا شده است. در تعامل با اروپا به ویژه بر سر پرونده هسته‌ای برخی معتقدند دستگاه دیپلماتی ایران می‌تواند با وارد کردن بازیگران دیگری همچون ایتالیا، اسپانیا، نروژ و یا اتریش کفه ترازو مذاکرات را به سوی خود سنگین کند چرا که این کشورها علاوه بر داشتن منافع اقتصادی جدی در تعامل